

Sú önnur skírsla frá því Ís- lendska Evangelista Smábófa Félagi.

Hid Íslenska Smárita Félag hefir þá gleði, að
géta hér með í annað sinn opinberliga í ljósi látið
sitt þackæti fyrst við Gud, frá hvorjum öll bles-
an kómun, og þarnæst við það góða fólk, utan-
lands sem innan, er Félagid með ráði og dáð
styrkt hefir, til að framhalda þess fyrirtæki: að
útgéfa andlig smárit til eslingar sonnum Christins
dómi; og þar með feta í fótspor annara þessháttar
Felaga í heiminum. Eðan hin skírsla um Fél-
agsins fyrirtæki og ástand útgéfin var, hafa S
flags ritgjördir, under Nr. 18 til 22, viðbærst, af.

Nr. 18. Sextán fluttar hugvefjur útlagðar og
öflað leingdar, eptir No. 38 í þeim eng. smá-
ritum.

Nr. 19. Syndaranum öflað til fáluhjálparans;
eptir No. 128 í engelskum.

Nr. 20. Syndin er eðert gamanspil, sem er Nr.
66 hjá engelskum.

Nr. 21. Ræða um Sjálfsmord, útlagt út dö-
nsu; frumritid flal leingid hafa mjög svo ljúsa
útbreidslu í Raupmannahöfn.

Nr. 22 Hin farsæla fátækt, eptir Nr. 99 í þeim engelsku ritlingum.

Ás þessum smáritum hefir Félagid útgéfið um 4 þúsund, og af þeim næstu á undan frá Nr. 13 til 17 jafnmörg; hvorðvegna það hefir yfir höfund af sínum smáritum útgéfið, frá forstu bókun, nú í 5 ár að telja, alls 17 þúsund og 4 hundrud, undir 22 Nrum. Þar að auki hefir það útgéfið á þatti stírslu um neyrtuna, augnanud og framgáing andligra Féлага í heiminum og í þílagi vore íslendsta, ásamt með reikningi yfir inn- og útgjöld sín frá upphafi til útgáungu Aug. 1818.

Kostnadur til útgáfu Ritlinganna, undir Nr. 1 til 22, var, eptir þess fyrra reikningi, ordinn:

1482 Rdd. 65 þ.

Nú hafa síðan viðbættst fyrir

Nr. 13 til 22 389 — 48 —

Er svo kostnadurinn ordinn yfir höfund 1872 Rdd. 17 þ.

Hvar með þó eðli er reiknaud nein fyrirhöfn né flutningar innanlands, ei heldur innþestíng á Nr. 13 til 22, né hvarísligt fleira, heldur að einssá kostnadur sem í Kaupmannahöfn gjordur og goldin er. Þos flutning ritanna hínagad til lands hefir Kaupmadur J. Gudmann alls eðert, nema skyldugt þaðlæti af Félaginu, fyrir þégid. En til að standa kostnadinu á öllu þessu, hefir það fyrst notid, sem fyrri, aðstodar kaupmanna hér

fyrir norðan, hófjör með endurnýðum forÞoti um 1817, að hinum fyrri endurgoldnum; hafa tilfagt því utanlands.

Dr. Gudmann á Eysf.	51 Rð.	59 þ.	} En þessir forstot gildtu, eptir, há verandi gángverði, nærfeðmótt 205 lkm ullar.
— Thyrrestrup . . .	51	— 59 -	
— Lever . . .	23	— 79 -	
— Boge á Húsavss	33	— 76 -	
— Hafskeinn á Hofssóð	33	— 76 -	
— Schram á Saga,			}
strönd	42	— 25 -	
235 Rð. 26 þ.			

Var fyrir utan þessir Grosðeri Hammerick í Rðefn. lánad Féluginu nærfl. betur 50 Rðd., enda þó hann ætti hjá því 136 Rðd. ádur, og Kaupmáður Gudmann lánadi því uppá nýtt 100 Rðd.; báðir þessir eðallundudu heidursmenn aldeilis rentulouff. Þessir til láns teknu peningsar eru sumpart aptur útbetaladir, sumpart stendi ur sgildi þeirra í bókum Félagsins.

En einkum hafa mikilvægar fersviljugar gjasir frá þeim íslendstu lærdu borgurum við háskólann í Rðefn., frá nokkrum prestnum á Þjóni, frá hmsum góðum mönnum hér í Eysfjardar sðslu, og lofsins frá Húnavatns sðslu, gégnum þá heidursverdu menn, Administrator B. Olsen og Diákna Hallgrím Jónsson, merkiliga styrkt þessa Félags aðburði. Hér að auki hafa bæði þessir síðst nefndu góðu menn og margir aðrir stöðad Félags

ritanna útbreidslu meðal almúgans, og jafnvel á eigin kostnað gefið sum út þeim fátækari; enda þó verð þess sem seldt er, sé látid vera svo lágt, að allir, sem vilja, sjá meigi, að tilgangur Félagsins með slíka ritgjörda útbreidslu, sé ekki eigið heldur annara gagn. En nöfnum flestra þeirra, sem gjofum, og útbreidslu ritanna hafa þetta Félag styrkt, lögur meðspilgjandi registur. Ó! að allra þeirra nöfn vættu eins í þeirri listandi bóð lembins Kristud finnaft! (Op. 13).

Þannig hefir nú Gudi þóknaft að uppvefja hjörta hjörtu Félagi þessu til aðstodar, hvort ei hafa eptir sér talid nokkra peninga né tæma skun til hjálpar viðleitni þeirri, að efla Guds og hans Christus dæd, sannfærdir um, að Gud tekur við leitniðfyllan vilja til hins góða, fyrir verk, og hans — en ekki manna — er að gefa ábætti. Hefir og ritlingum Félagsins verið af mörktum hægri og eldri miltid vel á móti tekið, og viss merkur maður hefir Kristad: "að nokkur G til þetta gæmli börn hafi ekki einhúgis óneydd, heldur með innilígru launúgu, lagt sinn litla stæf til Félagsins, og að sum þeirra hafi grátid nýg, hér launduda sér, þeim mundi það bannað verða, það þau hafi þó ei þurft að óttast." Vel stýnagur bónda maður hefir víðurkennt; "að þú enn hann lesið hafi Mt. 12 í smáritunum, hafi hann verið aldeilis sömu þánka um Christ, inndóminn, sem bóndi sá þar talar við prest sinn,

og þeinfst að útbortis ráðvendingu einher, ásamt vanaligri fyrstjurækt og þessháttar, væri allt það sem af manni til sálshjálpur útheimtist; en við lesningu rits þess, og þar með fylgjandi bændingu Guðs anda, undir skjóldómi, hafði hann sannað sérst um annað". Þessi sálæf barnamóðir vilði þinna til, að draga við sig og sína lífid eitt af þeirra annars nauma dagliga sæði, til að gæta, ásamt biblíunni, keypt nokkur af ritum þessum handa börnum sínum, svo þau gjætu af þeim uppbyggingu hafi fyrir sálir sínar. Fleiri viðlík þæmi væri mér ekki ómöguligt — eins og aðrar þóðir gjöra — að tillæða, en ég læt þetta að flanni nægja.

En þó að vissu gífist lífla nokkur í bland, er salla rit þessi midur, er síðst að furða, meðan skónsemi og trú eru ekki, í hvers manns hjarta, orðnar aldeilis á eitt mál sáttar. Sú fyrri leit-
ar heldst að þvi málnotra og heimspeliliga sem þettar síðina, til manna fremdar, sagnabar og luctu hér í lífi, þin síðari að þeirri einföldu Guðs speli, í þeim krossfesta Christo, sem þettar hjartad, á veigi andmáttarinnar, til eilífs lífs. Nú þó ritgjörðir þins fyrtra slags, séu, innan flinna tafmarka, viðuliga gagnligar, en einlum hæfar til að aflu sínum höfundum bróðurs fyrir vísindi og málstu, mun þó að lyktum sú raun á gjörast að það «ordid af krossinum» í öllum sínum einfalda búnaði, verður það sem einróstar frelsar

hina ódauðligu sálu. Sá sem nú allra helst
 leitast hins fótta, leitast þess forgæfins í ritling-
 um Félags vort, hverjir eða væru ótrúir senu
 angnamidi. Og svo sem þeir heldst samdir eru
 fyrir almúga, sem lættun tíma hefir til lestrar,
 þá eru þeir bæði sturtir og með einföldu ordalagi.
 Eftir það, að efni þeirra sé efi jafnaudsþingligt
 fyrir lærda sem teita, heldur hirt, að hinir yeta
 haft aðrar andligar bæfur sama efnis og full-
 komnari, ef vilja, til að lesa sér til uppbyggis-
 gar; og seu þeir þess sinnis, munu þeir fyrir vísit
 unna Félagi voru, en ei ama. Það er sattu, að
 biblsan er sú besta og heilagasta bólt undir sólu;
 hún er það læknisdóma húst, í hverju einu, og
 hveigi eða, látt meðal við meinum sálarinnar;
 en að hún sé þó af allt of láum brúfud, sem
 ber, vottast sá þedjanligi sjúkdómur, sem drottinn
 í forsjunnar lístama meðal vor; sá sem það efi
 fter, er hætt við að sé af þeim sjúkdómi stálfr of
 hertekinn. Nú á það að vera aðalanguamid allra,
 hvort heldur taladra edur stífadra, evangeliðtra
 fenninga, að leida mannastjur til þedfingar þessa
 sjúkdóms stns, áminna þær til að leita sér í
 tíma læknisgar við honum, út af ritningunni,
 fenna þeim að vleja meðalin og brúta þau, og
 lofsins leggja þeim ráð til að varduitta feingna
 heilsu. Til þessa stóra verks erum vér prestast
 Yerilagi settir, í hverju foreldrar og húsbændur
 eiga að vera vorir bestu aðstodarmenn.

Ad til þessa verks úrheimtist kostgjæfni mikil og forsjálni, mun eingin sá neita, er setur sér fyrir sjónir mannigrar spillingar magnlugu stærð, og tölveldnina að sá hana í sér og æðrum yfirbugaða. Þessar læfninga til raunnir gjerum vér að vísu að nockruleiti með kénningum vorum í fyrkjunnar á helgum dögum; en fyrir utan það sem þetta er hinn minnsti og léttasti partur stöðu vorrar í þof efni, svo er uggvænt að það skaldran, bæði vanans og annara orsaka vegna, særið þu meiri ávæxt, til fullkominnar heilsuhótar, enn svarar samlikningu Jesú hjá. Matth. 11, 16—19.

Og skalum vér þá láta við svebúid standa? Til annars áminnar Pöst. Pauls. 2 Tim. 4, 2 og æðruvísu bar hann sjálfur sig að Eb. 20, 19—21. Bæði með orði og verki utanfyrir kunnur vér eingu minni betrun til vegar koma, en ella; gott eptirdæmi í dagligri umgengni, og gudligt samtal, gjerir opt stöðugri uppbyggingu, enn málfrjóllustu rædur, sem fljótt beyrast og fljótt gleimast, og góð vefjandi rit og bækur hafa það fram yfir eina talada ræðu, að þær kunna optar að yfirvegast og grundast; ræðan ekki nema að einum sinni. Svo þó ræðan kunni að hræra meira um sinn sakir, sannsærir athugasamur lestur ekki minna á eptir. Og það er satt sem einn hálaerdur hefir sagt: «Bækur betra tryggiliga, en með lánsemi». Þessvegna hvað snertir tilraunnir Félagss vors, með ritum að efla sannan Christin.

dóm, þurfum þeir ekki uppgefast né orðenta, þó fá ætli ávextur láti sig ekki strögs í ljósti. Það er vort að planta og velva, en Guðs að gífa ávextinn. En þann vör trúir í vorum atburðum, hversu miklu stóur mun þá Guðs trúfesti bregðast? Ofst samir ekki að vera orbráðlátum, helður, eins og afurmadurinn, að vísu plægja í þoninni (1 Cor. 9), en bjða þó þolinmodliga, þar til himnin sendir töld. og morgunflóra (Jac. 5) og það mun vísu sté á sínum tíma.

Þeir sem nú unna Gélagi voru, af þöf þeirra eigin og annara sálar-velferð liggur þeim á hjarta, munu sjálfir, án minnar bendingar, finna, hvers not þeir af lestri smábóka þess, hafa meiga. Þeir munu finna, að svo sem allt á þöf ríður, að sannfærast um ritningarinnar Guddómleika, þar hún er sá einasti grundvöllur Christindóms. Jnd, að hverjum veifludum að heilu byggingunni er hreppur búin, þá sé lestur þess 12 Mrð. í smáritunum til þess augnamíðs, gagnligur.

En svo sem eingin lestur, hverki ritningarinnar, né annara andlagra bóka gagnar, nema þann sé með réttu þhugarfari, munu þeir einnig að Mr. 15 gífi þar til þunsar nota-fælar reglur. Nú af þöf mannlig skónsemi er allsd auðug af vanrænar mótmælum og stöðligum ofamælum, þeirri sönnu trú til meins og mæðu, mun athugasamur lestur þess 12 Mrð.,

jafnvel þess 2rð og 17da þénad géta, í þvís
 tilfelli, veikri trú til styrkingar; og þar sem
 allra mest á þvís ríður, að sá réttlætandi grund-
 vottur trúarinnar, sem salinn er í Jesú frídþæg-
 singu, en eingu öðru, í óraftanliga lagdur í sáls-
 unni, þá mun andagtrout leskur Nr. 14 stöðva
 þar miðid til. Þó of þvís að hvefki er hófstaf-
 þekking og samfínníng sannaífkans einhlígt, en
 mannesíunni, af náttúrunni ófurhætt við and-
 þaraleíft og þvís, að fólglja eífti, af neinni al-
 þöru, þvís sem hún kannast þó við að gott og
 rétt sé, svo þetta er það stjæðasta og algeingasta
 mein sem á alla stíðir, og mörgum verður að
 sálaríftíoni, þessþvegna eru þeir flestu af ritlíngum
 Þélagíns stíladir móti þessu stjúbóms kyni, ein-
 lum Nr. 3, 5, 7, 8, 12, 18. En þó það sé an-
 markí allra þessháttar stjúbínga, að þeir hófa
 líttla íft til að þeyra eður lesa uppveíftandi þæf-
 ur, er þó eingum það naufstínlígra, enn þóstíft-
 um. O! að Guds anda fraptur veífti þá alla
 völduglíga!

Vofstíns svo sem það er einum fáfíftíum stór
 hugstírtíng, nær hann veíft, að einhver honum
 jafnstíftur, þefíft af þvís sama meðali, sem honum
 ráðlagt er, feingíð góðu heílsu, svo hann, góð-
 var þonar um bata sínn, uppírfast heíður til að
 brúfa það, þó í fyrstu óaðgeingíft og þefíft
 þvís, svo meíga og dæmí annara, sem fyríft Guds
 náð og orð umvendsíft háfa verða fraptug upp-

þessan sérhæfjum andliga sjálfum syndara, til að leita, með sömu aðferð og hnit, sálum sínum heilsubstær; hvorsvegna að lestur Mt. 4, 6, 9, 11, 16 og 17 er í þessu tilfelli nærsta þarfslugar.

Í einu orði: aðal innihald allra þessara smárita er sá eiginlegi hjarni Evangelíi, sem Mt. 19 bendir til; sá nefnileg: «að vísa sannandi randa Syndara, sem hóspín vill verða, til sálhjálpara vors Jesú Christs, svo sem Guds lambs, sem burtaborid hefir heimfins syndir». Já, þau einkenni breinufla trúarbragða, eptir Jesú og hans Þostula lærðómi, sem kennisadur nokkur ráðlagði sínum söfnudi að hafa til marks, við ransófn hvors þess lærðóms, sem undir Chrísligra trúarbragða nafni bodadur væri, þessi nefnilega: að sá sem mest 1) audmáki syndaran, 2) heidri Frelsaran, og 3) frami gudligt lífsemi, sá sé víssuliga hinn besti, óhullasti og ritningarinnar anda samkvæmasti trúarlærðómur, þessi einkenni — þessi ótáldrægu einkenni — skulu allfínnast í ritlíngum þeim, sem Félag vort útgefur.

Þessvegna, allir þér, sem, ásamt með oss, byggid von yðar sálhjálpur yfir þann eina óraftanliga grundvöll: Jesúm Chríst þann krossfesta, storkid vort Félag, eflid þess fyrirtektir, framid þess útbreiddu! O látum oss efi flammast vor fyrir þann, né það «Orðid af hans krossi» að vidurkenna það opinberliga fyrir heiminum, svo hann

ei eðli þurfi að flammast sín fyrir oss, að láta oss sína brædur og samarsa, nær hann á síðan koma mun, í dýrd sín þess þess, með heilögum einglum, til að dæma allan heimin með réttlífi. (Marc. 8, 38.)

Nú fylgir hér á eptir

1. Registre yfir velgjordamenn Félagsins
utan- og innan-lands.

A. utanlands hafa, eptir skilum frá þess fulltrúum í Kaupmannahöfn, fyrst Herra Th. Pedford, og síðan Herra G. Oddsen, þessir gefid felaginu:

	1819	1820
	Ridd.	Ridd. þ.
Vifrauditor, Byfógeti Hra G. Jonson	5	3
Vifiréttar Assessor Hra B. Thorstensen	5	2 48
Cancellie-Secretere Hra B. Thorarensen	3	2
Cadet, Informator Hra G. Oddsen	5	2 48
Candid. Jüris Hra D. St. Stephensien	3	2
Candid. Jüris Hra J. Finsen	3	2
Cand. Jüris Hra B. Erichsen	3	
Candid. Pharmac. Hra D. Thorarensen	3	2

	1819	1820
	Rbd.	Rbd.
Studios. Jüris Hra P. Thora- rensen	3	2
Studios. Jüris Hra M. Ste- phensen	3	2
Cand. Medic. Hra D. Thori- arsen	3	2
Candid. Theol. Hra Sv. Eig- elsen	3	•
Candid. Theol. Hra G. Bryn- julsen	3	2
Candid. Theol. Hra H. Thord- arsen	1	•
Studios. Theol. Hra Th. Hjal- marsen	3	2
Verðslunarmiðadur Hra D. Al- bjørnsen	1	•
Studios. Jüris Hra Th. Thori- grimsen	3	1
Cand. Medic. Hra J. Thori- stenen	2 $\frac{1}{2}$	•
Cand. Jüris Hra Th. Þesford	3	3
Cand. Jüris Hra D. Þinsen	•	•
Stud. Theol Hra P. Petersen	•	•
Stud. Ph. Hra Th. Gudmundsen	•	2
	58 $\frac{1}{2}$	30

B. innanlands hafa eptirskrifadur gefid Félaginu:

	Rbd.	Þ.
Ein ónefnadur Herra 10 Rbd. 10 Rbd.	20	
Administrat Hra Ólsen á Þingeyrum og hans heimilisfólk	21	44

Stundisfus Mr. Bened. Jónasson á Gilja og hans heimasólf	Mdd. 6	9. 76
Jón Jónson Propriet. á Midhöpi og hans h. sólf	3	82
Jón Olafsson Bóndi á Hnausum og h. h. f. Olafur Björnsson Forlit. wadr á Veina- félda	2	24
Gudmundur Helgason P. á Reifsum	I	48
Olafur Olafsson B á Hóli		15
Sigurdur Sveinsson B. á Akri		30
Páll Olafsson B á Hopsolum		24
Jórun vísuðóttir kona á Gröf		12
Þorlafur Þorlafsson Vinnumadr samast. Jón og Þorlafur brúandi á Kessleinsf. og Þeirra h. sólf		12
Jóhanna Jóhannsd. vinnuf. á Gröf	I	32
Gudrún Þorsteinisd. Ekja á Hólaóti og feyri þar		24
Gísl Jóns. Bóndi á Hana og fl þar		36
Olafur Olafsson B á Dyl		36
Olaf Benedikt kona á Þeirastæðum og fl. þ. Jósep Oddsson B. á Þrappstæðum	I	49
Gudmundur Olafss. B. á Kolgilt		8
Olafur Olafss B á Tunguness		32
Sigfríð Bergmann B. á Þorleikshóli		32
Berninn á Baldarhess	I	38
Jóhannes Gudmundss. á Siðruborg		36
Diakn Mr. Hallgrímur Jóns. á Svein- stad og hans sólf		16
Olafur Jónss. B. á Reifingjost. og h. h. sólf	2	40
Síra Magnús Arnas. Pr. á Steinness	I	
og þörn hans		
Þorleifur Jóns. B. á Vatnédalshólum	I	40
Björn Björnss. B. Breidabólstað		32
Sigríður Magnúsd. á Midhúsum		48
Sigurdur Þórarínss. B. á Baldarási		24
	I	

Jón Jóns. B. á Biarnastöðum . . .	18
Helga Sveinéd. búandi á Mástöðum og fl. þ.	72
Arni Þorleifss. B. á Grundarfoti og h. Þoru . . .	50
Guðrún Þorsteinsd. búandi á Hjalalandi . . .	54
Steinn Eignúss. B. á Hvammi . . .	36
Egert Jóns. B. samast.	48
Jón Guðmundss. B. á Eyfiskstöðum . . .	36
Jón Jónss. og Stephan Guðmundss. B. B. á Hofi	36
Siavalði Þaraldss. á Þöglum . . .	12
Jón Bjarnason á Þórormstúngu . . .	48
Guðrún Þórarinsd. búandi á Haukagili og fl. þ.	2
Síra Páll Bjarnaf. Pr. á Undirfelli . . .	1
Þjorni Eielaf. B. á Klegu . . .	64
Arne Jónss. B. á Helgavatni og Þörn h. Sigrður Hálldórssd. á Dnjúki og fl. þ.	46
Jón Guðmundss. á Gafli í Eosnadal . . .	50
Síra Sigvaldi Snæbjörns. P. á Grims- túngu og sonr hans	24
Assistent Mr. Jón Salomónss. á Skaga- strönd	1 32
Candidat Mr. Jóhann Thómass. samast. . .	5
Jón Sigurðss. á Starafoti	48
Síra Eðmundur Oddss. Pr. á Tjörn á Vatnanesi	1 48
Síra Hallgrímur H. Thorslacius Cap. á Hrafnagile	5
Mr. Eignúss Hreppst. á Laugalandi . . .	4
— Arni Arnaf. Hreppst. á Meistará . . .	1
— Benedict Þjórnf. á Hvassafelli . . .	1
Sigrður Jónss. B. á Espehöli . . .	1
Þorbjörg Jónsd. Ekja á Christnesi . . .	1

	Rbd.	Þ.
Eira Sigurdur Sigurðs. Dr. á Bægisá	1	
Jón Sigurðs. Korffunor madr á Liljahóli	2	
Stephan Stephans. B. á Anastodum		
og fleiri þar	2	64
Sigurdur Sveins. B. á Drablastodum	1	48
Gunnlaugur Haldorss. B. á Þórmód-		
stodum	1	
Jón Stephans. B. á Drffum og h. heimas.	3	78
Jón Jónss. B. á Rúpuvelli og fl. þar	1	86
Magrét Paulsd. Edja á Mødruvellum og		
fl. þar	2	28
Paul Gunnars. B. samast. og Vinnuf. h.		48
Fridrik Olafss. B. á Kálfagærði . . .		32
Bessi Bessas. og Guðrður Jónsd. á		
Þrnafellskoti		40
Magnús Arnas. B. á Helgastodum o. fl. þ.	1	72
Svein Þorsteins. B. á Fíðsafoti . . .		16
Arni Halss. B. á Þjork og Þörn hð.		40
Jón Þorarinss. B. á Finnastodum . .		32
Þorsteinn Þorsteins. B. á Rð. hðli . .		32
Grímur Ásmundss. B. á Eðvindastodum		24
Haldor Jónson Vropriet. á Þrnafelli . .	2	
Reikningsfemjarinn 10 Rbd. 10 Rbd.	20	

Suma | 144 36

Þessar Gíafir hafa greiddar verið, sumar í Silfurpeningum reiknuðum eftir Cours, sumar í smá Torant, sumar í Ríkss. sedlum og sumar í innleggi í Kaupstad, hvor hvorki smá Túrart, 10 né 8 þ. peningar ganga meira enn þ. sprið þ. Þó sumt sé hér hærra reiknuð.

2. Registur yfir þá færligustu aðstodarmenn
Félagsins, til þess ritlinga stbreidslu:

I Dala sýslu:

Pr. Sr. Gunnlaugur Gunnlaugss. á Kvinnabrekku.

I Húnavátns sýslu:

I stað þess sál. Prófasts Sr. Jónasar Benedicss.
sonar, hefir núverandi Próf. þar Sr. Jón
Jónss. á Audkúlu, heitid Féluginnu fanni aðstoð.
Administrator B. Olsen á Þingeyrum.

Diákni Hallgr. Jónsson á Sveinstedum.

Preppstjóri Eggert Jónson á Reykjuhöfnum.

I Skagafjörðar sýslu:

Prófastur Sr. Jón Konráðsson á Mæliselli.

Sýslumadr Hra Jón Espókn á Víðast.

Præstur Sr. Einar H. Thorlacius á Goddølum.

I Eyafjörðar sýslu:

Preppstjóri Sigfús Jónsson á Laugalandi.

— Þorsteinn Gíslaf. á Stokahöfnum.

— Einar Olafss. á Völlum.

— Jón Jónss. á Þegmannshlíð.

— Arne Arnaf. á Reistará.

Þóndi Stephan Gudmundss. á Arnarstöðum.

— Christjan Hallgrímss. á Torfusselli.

— Sigurdur Jónss. á Espihóle.

Ærisveinn Grímur Gríms. samastadar.

Præstur Sr. Olafur Þorleifss. á Kvíabekki.

Factor Hra Nielsen á Sigluhöfnum.

3 Nordur skóli:

Administ. Dannebr. madr Christjan Jons. á Hugur-
stödur.

Prestur Sr. Björn Halldórsson í Garde.

Silfur smidur Sigurdur Gudmundss. á Vessu-
stæðum.

3. Reikningur yfir þess eváng. Félagss
útgæfna ritninga fjölda, stærð og sv. fr. v.

Mr.	Frpl.	Útfatla.		Medal.	Met.
St. 1-12	Fala.	Þjórnin í allum	verð.	Þess fyrir utan	
13	9413	29 $\frac{1}{2}$	22995	10 flfr.	er íu ósle.
14	800	1 $\frac{1}{2}$	1400		féta flfr. þa:
15	800	2	1600 $\frac{3}{4}$		um uppruna
16	800	2	600		augandið og f.
17	800	2 $\frac{1}{2}$	1800		fr. Smórla
18	800	4	3200		Félaganna í
19	800	1 $\frac{1}{2}$	1000		heiminum
20	800	2	4003		800 Frpl. á
21	800	1 $\frac{1}{2}$	1000		1 $\frac{1}{2}$ arli.
22	800	1	800		
	17413	45 $\frac{1}{2}$	35595	16 $\frac{1}{2}$ flfr.	

Hér sett arkatala, gjörð til fíla, á sama hátt, sem við hinn fyrri reikning, verður 8898 fífl.
 Þar frá dregnir, eptir sama reikningi . 1536 —
 Skilja eptir 7362 fífl.

Hversjir nær gjörast til pensinga, eptir nærfl.
 vetur (þá ritin voru útbreidd) gildandi vöru þessum
 um koma upp 536 Rdd. 78 þ.

4. Reikningur yfir inntekt og útgift Fél-
 lagins, frá útgöngu Augusti 1818 til
 þess í sama mund 1820.

Inntekt:	Rdd.	þ.
A. eptir þeim fyrra Reikningi .	1214	48 $\frac{1}{2}$
B. í Gjofum viðbætt sidan		
Frá Studentum við Háskólan:		
88 Rdd. 16 þ.		
Frá prestum á Gíónt 23 — 24 —		
Frá innlendsku fólk 144 — 36 —		
	255	76
C. Forstot Kaupmanna 186 — 26 —		
Lán frá Gr. Hammerich 136 — . —		
Lán frá Km. Gudmann 100 — . —		
	522	26
D. andvirði seldra og óseldra Fél.		
rita	536	78
Inntektar Summa	2509	36 $\frac{1}{2}$

U t g i f t:	Rdd.	Þ.	Rdd.	Þ.
A. kostnadar til Ritanna			2529	36 $\frac{3}{4}$
Mr. 1 til 12 eptir förra reikningi	1482	65		
B. til Mr. 13 til 22				
a. fyrir 31 $\frac{1}{2}$ rds pappírs:				
156 Rdd. . þ.				
b. — prentun 15 $\frac{1}{2}$ arká:				
225 Rdd. 48 þ.				
c. — umbúðir & — : —	389	48		
C. jafngildi forskota og láns	522	26		
á svo Félagid til góða	134	89 $\frac{1}{2}$		
Jafnar Summur	2529	36 $\frac{3}{4}$	2529	36 $\frac{3}{4}$

Eptir að þessi Reikningur saminn var, hefir sú gleðiliga fregn borist með vísu, að Félagi voru séu af engelskum, enn að nýu, gefin 20 Rdd. Sterl. og að þau allareidu vöxlud séu í Kaupmannahöfn fyrir 226 Rdd. 64 þ., sem síðar l. G. þal til reiknings komu.

Róðruselle þ. 21 Aug. 1820.

undirskrifar Félagsins vegna
Jón ' Jóns son.

Reikning þennan höfum við undirskrifadur —
við að sammanbera hann við stórtæini þau hann saminn er eptir — rígtugann fundid.

Evassrde þ. 22 Aug. 1820.

Briem.

Magnus Erlendsson;

Ad auki framhættalianna gjafa til Kélagæstis
frá inntendstum, hafa rett nýliga viddætt frá
þeim velupplýsta manni Hreppstjóra Eggert Jóns-
sóni á Kyrkjubætti í Hrunavatns sölu 4 gl. Spec.

Og gegnum sama mann frá óæfndum sönn-
um viddætt heidrara á Breidafjarðar Eyum:

10 Ridd. R. S.

Frá Hreppstjóra Þorsteini Gíslasóni í Ey-
fyrði, og öðrum 1 Ridd. R. B.

Kaupmannahöfn 1821.

Prentað hjá Þorsteini E. Rangel.